

ת"פ 60232/08/21 - מדינת ישראל נגד חיים רפאל אטל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 60232-08-21 מדינת ישראל נ' אטל(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד סמי חוראני מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד הנאשם		חיים רפאל אטל ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 335 בצירוף סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ותקיפה לפי סעיף 379 לחוק זה. ההודאה באה במסגרת הסדר טיעון שבו תוקן כתב האישום, המאשימה הגבילה עצמה לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, וכן הוסכם כי הנאשם ישלם למתלון פיצוי בסך 30,000 ₪ ובכפוף להסכמה זו הנאשם חופשי בטיעונו.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, קיים סכסוך שהרקע לו אינו ידוע בין הנאשם, יליד 1995, לבין המתלון, יליד 2002. על רקע זה הגיע הנאשם לבית מגוריו של המתלון ביום 19.7.21 עובר לשעה 4:18 כשהוא נושא חפץ חד וגז מדמיע. כדי להקשות על זיהויו הנאשם לבש בגדים שחורים, חבש כובע מצחיה שחור ועטה מסיכת פנים שחורה. הנאשם הקיש את סיסמת הכניסה של דלת הבניין כשהוא מכסה את ידיו בשרוול החולצה כדי להימנע מהשארת טביעות אצבע במקום.

הנאשם עלה לקומת מגוריו של המתלון, ואחריו הגיעו לבניין גם המתלון ובת זוגו, קטינה ילידת 2004, ועלו במעלית לדירת המתלון. כשהגיעו לקומה היעודה המתלון יצא מהמעלית ובת הזוג התעכבה במעלית מספר שניות. הנאשם רץ לעבר המתלון, אחז בו מאחור, התיז עליו גז מדמיע ודקר אותו ארבע פעמים באמצעות חפץ חד, פעמיים בירך שמאל, פעם אחת בצלעות בצד שמאל ופעם אחת בישבן בצד שמאל. בת הזוג ראתה את התקיפה והחלה לצעוק בבהלה. בשלב זה הנאשם שחרר את אחיזתו מהמתלון, אמר לבת הזוג לצאת מהמעלית והתיז עליה גז מדמיע. הנאשם יצא מהבניין ונמלט מהמקום בריצה.

3. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלון חתך בעומק 5 ס"מ בצלעות שמאל, שהגיע עד לחלל הבטן, גרם להמטומה מתרחבת ודימום בחלל הבטן והצריך ניתוח לעצירת הדימום. כמו כן נגרמו למתלון שלושה חתכים בעומק

3-5 ס"מ בירך ובישבן, עם המטומה מתרחבת באחד החתכים בירך.

4. בפתחה של פרשת העונש העידו שלושה עדים מטעם הנאשם. שלושתם העידו על כך שהנאשם נהג באופן קבוע לתרום תרומות כספיות ואחרות בהיקפים ובמסירות בלתי שגרתיים לנזקקים במסגרות שונות. הוא תורם ביד רחבה, כסף ושווה כסף, ואינו ממתין לפניות אלא יוזם ומבקש לסייע בדרכים שונות. התמונה העולה מדבריהם של עדים אלה מציירת את הנאשם כמי שנהג לתרום לאוכלוסיות נזקקות שונות ברוחב יד ולב יוצא דופן.

5. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על כך שמדובר באירוע מתוכנן מראש שכוון לפגוע במתלון. הוא ציין כי הנאשם דקר את המתלון מספר דקירות במקומות שונים, דקירות עמוקות העלולות לגרום לסכנת חיים, וכן תקף גם את חברתו של המתלון. לדבריו המאשימה הגיעה להסדר בשל קשיים ראייתיים בתיק, אולם העבירות מצביעות על מסוכנות גבוהה שמעשיו החיוביים של הנאשם אינם מפחיתים ממנה. לדברי ב"כ המאשימה, אלמלא הסדר הטיעון היתה המאשימה מבקשת לקבוע מתחם שהרף התחתון שלו גבוה מ-28 חודש. התובע מנה את השיקולים לקולה - הודאתו של הנאשם, לקיחת האחריות, גילו הצעיר, החיסכון בזמן ומניעת הצורך בעדויות. הנאשם אף הסכים לשלם פיצוי משמעותי למתלון. מנגד, לחובת הנאשם הרשעות קודמות, בהן הרשעה ממין העניין בעבירה של הפרעה לשוטר משנת 2014.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה, וביקש לגזור על הנאשם את העונש המירבי במסגרת ההסדר - 28 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 30,000 ₪ כמוסכם.

6. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בן 26, הוא הודה, נטל אחריות ומעדויות האופי ניכר כי מדובר באירוע חריג לאורח חייו. הוא הוסיף כי הקשיים הראייתיים לא היו מן השפה ולחוץ, ואף בהליך המעצר נקבע כי עוצמת הראיות אינה גבוהה, כך שיש משמעות ממשית בקבלת האחריות ובחסכון בזמן מצד הנאשם.

בעניין עברו הפלילי של הנאשם טען הסניגור כי אינו רלוונטי ואין לייחס לו משקל, וכי גם ההרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר קשורה לעסק שניהל הנאשם. לדבריו עובר למעצרו הנאשם ניהל אולם אירועים והעסיק עובדים רבים, הוא עבר תקופה קשה בשל מגיפת הקורונה ולאחרונה האולם עבר בעלות בשל חוסר יכולתו של הנאשם לנהלו. הסניגור ציין עוד כי הנאשם הסכים לשלם פיצוי למתלון בסכום גדול

הסניגור הפנה למספר פסקי דין וביקש לקבוע את המתחם בהתאם להם ולמקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

7. הנאשם עצמו ביקש לומר כי בזמן מעצרו חשב והגיע למסקנות. הוא הבין שפגע באדם ובמי שדואגים לשלומו, שהדבר אינו מידתי ואין להעלותו על הדעת. לדבריו הבין גם שחיי טובים ולא חסר לו דבר, ולאחר סיום ההליכים לא יחזור על מעשיו.

8. כאמור, הסדר הטיעון כלל הסכמה חלקית בעניין תקרת העונש בלבד, כך שיש לדון בשאלת מתחם הענישה.

במעשיו של הנאשם יש כדי לפגוע בזכותו של אדם לחיים ולשלמות הגוף. נכתב רבות אודות הצורך להילחם במעשי האלימות אשר הפכו לחזון נפרץ, ועל הצורך בענישה משמעותית ומרתיעה בעבירות אלו.

הצדדים הפנו לפסקי דין המשקפים את הענישה הנוהגת.

9. ב"כ המאשימה הפנה בין היתר לפסקי דין אלו:

ע"פ 935/14 **איגור אוסטרוביץ' נ' מדינת ישראל** (30.12.14), שם נקבע בגין אירוע דקירה בסכין שכלל גם דקירה עמוקה בשכם מתחם בין 3.5 לבין 5 שנות מאסר. המערער בעל עבר פלילי והתמכרות לאלכוהול, התסקיר בעניינו היה שלילי והוא נדון ל-40 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור נדחה.

ע"פ 1997/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (29.8.13), המערער, קטין, דקר קטין אחר לאחר שהשניים נפגשו מספר פעמים "על מנת לריב ביניהם" ונדון ל-36 חודשי מאסר בפועל. למערער הרשעה קודמת, ובפסק הדין מתוארים העדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן והתנהגות שלילית במסגרת הכליאה. הערעור נדחה.

ע"פ 6384/12 **אביאור גינן נ' מדינת ישראל** (6.5.13). מדובר במה שהוגדר כסכסוך בעניין של מה בכך בין שני שוטרי מג"ב שהסלים לאירוע דקירה. למתלון נגרם נזק באיברים חיוניים. המערער נדון ל-3 שנות מאסר בפועל ועונשים נוספים כולל פיצוי בסך 50,000 ₪. על אף עברו החיובי של המערער, הערעור נדחה.

10. ב"כ הנאשם אף הוא הפנה לפסקי דין, אפרט חלק מהם:

ע"פ 9147/17 **חודיפה אבו עביד נ' מדינת ישראל** (20.9.18) - המערער חתך את המתלון בפניו בדקירה "עמוקה וארוכה" שהצריכה אשפוז וניתוח, באירוע תקיפה בצוותא על ידי מספר אנשים. נקבע מתחם ענישה בין 10-24 חודש, ועל המערער נגזרו 12 חודשי מאסר. בערעור הופחת עונשו ל-12 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל הליך שיקומי משמעותי שהחל בו.

ת"פ (באר שבע) 56783-09-20 **מדינת ישראל נ' חמודה אבו מדיעם ואח'** (26.8.21) - הנאשמים הורשעו בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שתקפו את המתלון כשהם בחבורה באמצעות מקלות, וגרמו לו שברים בגב, בצלעות, ביד ובאמה ופגיעות נוספות, על רקע סכסוך בין משפחות. במסגרת גישור נקבע טווח עליון של 20 חודשי מאסר בפועל. הנאשמים נדונו ל-20 חודשי מאסר ועונשים נלווים. בערעור שהוגש (ע"פ 5077/21 **חמודה אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (9.9.21)) הופחת עונשם ל-15 חודשים בשל תסקירים חיוביים שהוגשו בעניינם.

ת"פ (נצרת) 50734-02-18 **מדינת ישראל נ' האשם זועבי ואח'** (21.10.21) - הנאשמים הורשעו בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בכך שהיכו ארבעה מתלוננים באמצעות מוטות ברזל במהלך סכסוך בין משפחות. למתלון נגרמו פגיעות כולל שברים והוא נזקק לניתוח ואשפוז. נקבע מתחם בין 12-36 חודשי מאסר, והנאשמים נדונו ל-12 חודשי מאסר בפועל.

הסניגור הפנה גם לת"פ (חיפה) **מדינת ישראל נ' סלימאן ג'בארין** (9.12.21), ת"פ (ירושלים) 22365-03-20 **מדינת ישראל נ' איהב סלמאן** (5.4.22), ת"פ (ירושלים) 31523-04-20 **מדינת ישראל נ ד ג עברי** (10.11.21).

11. בפסיקה ניכר טווח רחב למדי של עונשים בגין העבירות הנדונות. עם זאת בשנים האחרונות עמד בית המשפט העליון על הצורך בענישה משמעותית ומרתיעה שתסייע למלחמה בעבירות האלימות, במיוחד כשהן מבוצעות תוך שימוש בנשק קר.

כך, לדוגמא, נפסק כי

"קיים אינטרס ציבורי מובהק וחד משמעי בהרתעת היחיד והרתעת הרבים מפני נקיטה בדרך של כוח ואלימות ליישוב מחלוקות וסכסוכים תוך שימוש בנשק קר. המסר שצריך לצאת מבית משפט זה הוא שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם שימוש בסכין לשם פתרון מחלוקות וסכסוכים. יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה [...] זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 (10.11.2009)).

12. בענייננו, מדובר בתקיפת המתלון באמצעות נשק קר, אשר גרמה לו פגיעות משמעותיות שהצריכו ניתוח וטיפול רפואי נוסף. האירוע מתוכנן מראש והנאשם נערך לקראתו. הוא הצטייד בחפץ חד ובגז מדמיע, וכן בבגדים מתאימים כדי למנוע את זיהויו. הנאשם תקף את המתלון בביתו שלו, ובכך פגע גם בתחושת הביטחון שלו. הוא דקר את המתלון מספר דקירות בחלקים שונים בגופו. בנוסף תקף הנאשם בגז מדמיע את בת זוגו של המתלון, שכל "חטאה" בכך שנקלעה למקום, כך שמדובר למעשה בשני אירועי אלימות כלפי שני מתלונים שונים.

לאור כל האמור אני קובעת מתחם ענישה הנע בין שנתיים לבין ארבע וחצי שנות מאסר ועונשים נלווים.

13. אשר לעונשו של הנאשם שבפני,

לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת מהן בניהול עסק ללא רשיון שאינה ממין העניין, אולם הרשעה נוספת כוללת עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. גם אם אין מדובר בעבר פלילי מכביד במיוחד, הרי שעברו של הנאשם אינו נקי.

אל מול אלה עומדים העובדה שהנאשם הודה והורשע במיוחד לו, חסך זמן והכיר באחריותו באופן שנשמע כן ואמיתי, וכן הסכמתו לפצות את המתלון בסכום משמעותי כבר במסגרת הליך זה. עוד יש להביא לזכות הנאשם את העדויות שנשמעו לגבי הירתמותו באופן יוצא דופן לתרומה לנזקקים בתחומים שונים. לנוכח כל אלו אני סבורה שמיקומו של הנאשם צריך להיות בתחתית מתחם הענישה, גם אם לא ברף התחתון ממש.

14. לאור כל האמור, ובשים לב להסדר הטיעון בין הצדדים, אני גוזרת על הנאשם עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל למשך 25 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.
2. מאסר על תנאי ל-5 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת אלימות שהיא פשע.
3. פיצוי למתלון בסך 30,000 ₪ שישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א סיוון תשפ"ב, 20 יוני 2022, במעמד הצדדים.

